

A group of people are on the deck of a sailboat. In the foreground, a man in a white t-shirt and red shorts is at the helm. Behind him, a woman in a white cap and a man in a white cap are visible. The sea is blue and the sky is clear. The boat's rigging and mast are visible.

Een nacht met “duizend” lijntjes

*Een zeiltocht met de Niritis in de Golf van Korinthe
augustus 2006*

Gijs van Kemenade

*“San pas ston pigemo gia tin
Ithaki, na efhesse nane makris
o dromos, gematos peripeteies,
gematos gnosis.”*

K.P.Kavafis

6 augustus

21.15 uur. We vliegen op dit moment boven Frankfurt. Enkele minuten na half negen zijn we vertrokken vanaf Schiphol en gaan nu in de richting van Venetië vervolgens Brindisi, Corfu en Athene. Daar is het volgens de captain 26 graden en windstil. Boven de Alpen zal er lichte turbulentie zijn.

Zojuist werd het avondhapje geserveerd. Rijst met kip, een hartig broodje, een biertje en wat crackers met kaas. Geen slecht begin. We startten met stralend weer en vliegen op een hoogte van zo'n 10.000 meter. Niet alle stoelen zijn bezet dus wat extra ruimte is prettig.

Dat het in Athene windstil is, had ik niet verwacht. Lina vanmorgen aan de telefoon: "bad news; only maestro for some days". Het waait al dagen Beaufort 8 uit de verkeerde richting. We willen naar Ithaka in het westen en de wind komt uit deze richting. Dit is ongunstig wanneer we door de "tunnel" van de Golf van Korinthe naar het westen willen zeilen. Ze had het erover om een jacht te huren in Lefkas. Dan heb je twee gediplomeerde schippers nodig. Er is er maar een: Jorgos. En het is natuurlijk wel wat veel. Een jacht hebben en er vervolgens één huren...

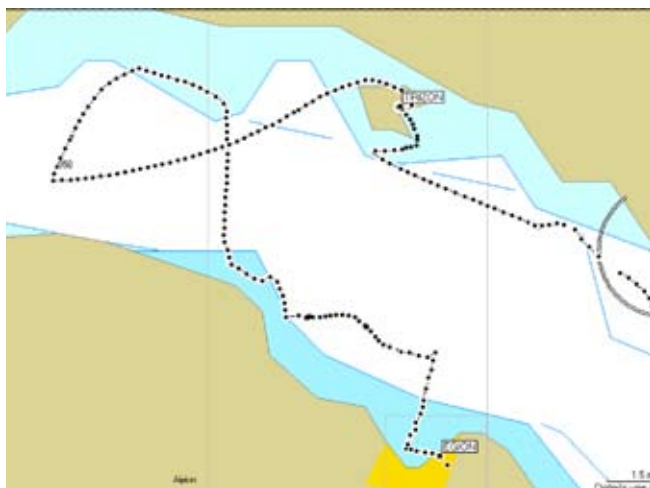
Zojuist weer eens begonnen aan Duxbury. Een prachtig boek om de komende uren te verzetten. En natuurlijk een geweldige voorbereiding voor de zeilactiviteiten. De komende tocht zal wel luxueus zijn. In Egion ligt Niritis, een Dehler 36 DB op me te wachten. Jorgos heeft deze boot afgelopen januari gekocht en ons prompt uitgenodigd voor een zomertrip, "because you know the way in the Ionian". Maar ik zit alleen in het vliegtuig: de meisjes voelden er niets voor. De dames alleen thuis laten is ook geen optie. Henriëtte stelde voor om dan maar alleen te gaan. Dit laat ik me natuurlijk geen tweemaal zeggen en de zitplaats in de Boeing 737 "Hawk" is het gevolg.

8 augustus

Gisteren was het een grote witte schuimkoppenmassa in de Golf. De maestro, de westenwind laat zich stevig zien. Geen weer om te vertrekken. Het is ook niet mogelijk want de havenmond is slechts 2.40 meter diep. De boot heeft een kiel van twee meter diepte en met flinke golven kom je het gat niet uit. Lekker 's middags naar het strand en 's nachts ... uit. Een barretje in Longos.

Een heerlijke wat frisse nacht. Ik kon de airco niet lager zetten. Vanmorgen na het ontbijt naar Jorgos. Hij was enthousiast over mijn fotocadeau. Verder de kleinste spinnaker bekeken. Helaas zat er een klein gaatje in; onbruikbaar want het zeil zou waarschijnlijk helemaal openscheuren. In de haven de boot goed bekeken; de motor, het anker en de lijnen. Enkele lijnen wat logischer ingedeeld. Ik heb ze geleerd om een rif te maken en de smeerrepen alvast in orde gemaakt. We kunnen nu snel een eerste of een tweede rif steken mbv. het cunninghamhole en de smeerrepen. De boot is heerlijk ruim. Jorgos heeft er nog te weinig ervaring mee. De wind is vandaag afgenomen; we vertrekken morgen naar Mesolonghi en vervolgens naar Ithaka. Onder de nieuwe brug bij Rion door lijkt me fantastisch.

10 augustus a/b Niritis

Vandaag 16 jaar getrouwd. Straks eerst even de bruid bellen. Een heerlijke nacht op Trizonia! We hebben het zeilplan gewijzigd. We zijn gisteren om 12 uur vertrokken, de zeilen gehesen en onder zeil. Volgens www.meteo.gr zou het een rustige dag worden: 2 Beaufort. Dit was het echt niet. De wind nam zeer snel toe. We voeren in de richting van Kiliadou. Een zeer lastig traject. We maakten onder zeil te weinig snelheid. Dit kwam m.i. doordat de kapitein te scherp wilde varen. Steeds meer wind. Laveren tegen de wind in zou een te lange afstand worden. De afstand zou op zijn minst verdubbelen naar 100 nm. 's Morgens had Jorgos het zelfs over Astakos! De zeilen maar strijken. Als eerste de genua omlaag. Als voordekker (geen rolgenua) kreeg ik steeds

een complete douche over me heen. Geen probleem; ik kon me heel goed vasthouden. Natuurlijk geen bril en pet. Daarna de maistros, het grootzeil. Een heel geschommel voordat Lina en ik alles hadden opgeborgen. Het ging goed, de lazy jacks kwamen goed van pas. Het zeil blijft netjes boven de giek. Het inritsen was een heel karwei. Op de motor tegen de wind in. De 28 pk was te weinig. Een en al buiswater over het dek! Hoog opspattend water. De wind nam toe tot Beaufort 7. We hadden alles goed onder controle. Voor Jorgos was het voor het eerst dat hij met Niritis in zulke omstandigheden op het water was. De autopilot ingeschakeld. Behoorlijk last van drift. De ingestelde koers van 330 graden week toch wel af naar 340 tot 350 graden. De boot is met zijn 5000 kilo heel stabiel. We voelden ons heel veilig ondanks het natuurgeweld. Met de verrekijker op zoek naar water waar wat minder schuimkoppen zijn. Er naar toe maar in een mum van tijd was het hier ook wit. De wind draaide wat door de hoge bergen en de vorm van het Nauw van Rion. We maakten nauwelijks voortgang. Foto's maken was link want de camera werd er nat van. Zout en electronica is natuurlijk geen combinatie. We kregen de brug van Rion in zicht. Het Mesolonghiplan is onder deze omstandigheden niet uit te voeren. Draaien en voor de wind naar Trizonia. Ook leuk. Zo'n negen nm te gaan met een snelheid van zes knopen. De omstandigheden aan boord waren een stuk rustiger. We bleven nu droog en we schommelden al surfend op de golven naar Trizonia. Heerlijk om weer hier te zijn. De Grieken houden van grote families. Aan boord waren Jorgos, Lela, Lina, Alexandra, Anastasia en ik. Op dit eiland kwamen Nikos, Evangelia en Alkisti er bij. Met zijn negenen in de kajuit aan tafel. Ruimte genoeg. We moesten Jorgos met een probleem helpen. Hij heeft nog zo'n 500 liter wijn van het vorige jaar over. De nieuwe oogst is in zicht. Met water zijn we zuinig maar met wijn ... Veel gelachen. Nog even de kade afgelopen. Wie weet kom ik John en Glen tegen. Natuurlijk niet dus. John en Glen zijn we enkele jaren geleden enkele keren onverwacht tegengekomen. Met zijn allen aan boord geslapen.

N 38 16 648
E 22 15 517
12.25 uur
Bestemming Itea

Een constante bakstagwind van 2-3 Beaufort. Aanvankelijk wat donkere wolken in het westen. De kust van de Peleponesos in een blauwe nevel. Toch vrij constant weer ondanks de schuimkopjes. De stemming aan boord is uitstekend.

Vanmorgen zijn we om 10.00 uur vertrokken. Toch heel even in de richting van Mesolonghi. Na enkele telefoontjes de koers gewijzigd: het stormt in het westen. Het ziet er erg donker uit. Richting Itea. Een geweldige zeiltocht. Overstag gaan was er niet bij ;Etimi, jatak, tora (opgelet, wenden, nu). Een aantal keren gijpen was voldoende. De taken aan boord worden steeds duidelijker. De kapitein vraagt vaak wat ik van bepaalde situaties vind. Het voordek is mijn domein. De fok zetten, de landvasten in orde brengen voordat we aankomen, het voorschip vastleggen en de fok met Lela en Lina opvouwen. Het inristen van het grootzeil veroorzaakt

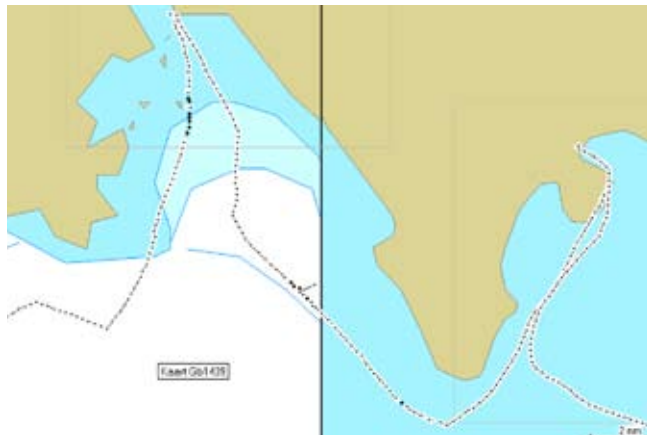
rode onderarmen. Flink trekken om alles erin te krijgen. In het boek gekeken naar de diepte van de haven van Itea. Het zou net moeten gaan. Voor de aankomst zocht ik met de verrekijker naar de ingang van de haven. Volgens de beschrijving zou dit aan de linkerkzijde moeten zijn maar aan de rechterzijde zag ik de groen/rode havenlichten. Wat blijkt? Een compleet nieuwe haven met de ingang dus aan de rechterzijde. Aankomst 15.30 uur. Van de stad kan ik me niets meer herinneren. De camping waar we in 1983 geweest zijn, is er niet meer.

Voordat we na 32,5 nm aanmeerden lagen de pizza's al in de oven. Even dacht ik dat ik pizza's uit Itea rook. De afstand leek me wel wat ver maar ik rook het. Beneden in de kajuit bleek de oven aan te staan. Jorgos was ontstemd. Lela was vergeten de afdekplaat boven de oven weg te halen. Hij stond al helemaal krom. Snel de plaat in het water en er even bovenop gaan staan bracht de oplossing. Tijdens het eten zat Jorgos te klagen. Als het zo doorgaat, heb ik zo geen boot meer.

Heerlijk gegeten en gewerkt aan het wijnprobleem. Half vijf. Het echte Griekse gevoel is nu: ipnos (slaap). Jorgos en ik bleven aan boord. De rest ging zwemmen.

De Griekse siësta werd wreed verstoord; alle ramen stonden open. Ineens werd ik wakker. Het regende binnen. Het begin van noodweer. In een mum van tijd was het water zo'n 70 cm in de haven gestegen. Dit kwam doordat het water vanuit de baai de haven ingeblazen werd. De fenders zaten natuurlijk niet meer goed. Verder geen problemen. Toch niet verkeerd om in een haven te liggen. Een groot Oostenrijks jacht (53 ft) bleef buitengaats totdat het rustig was. Een zeer onvriendelijke kapitein tov. zijn bemanning. Het bleef lang regenen. In de kajuit was het gezellig. Is dit weer wel Grieks?

Vrijdag Bestemming Andikira

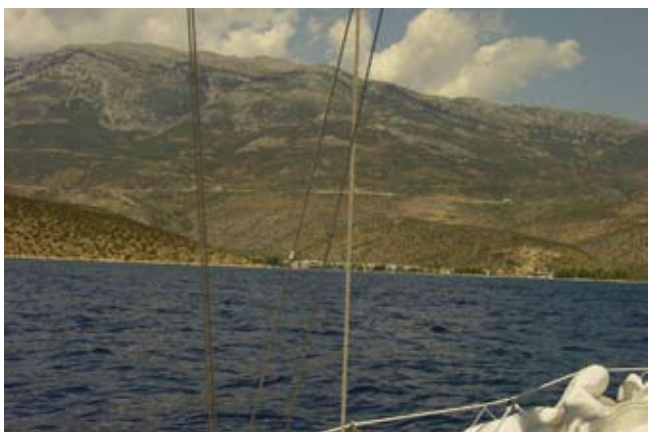
Ligo thalassa, ligo krassi. Een beetje zee, een beetje wijn. Daar zingen de Grieken over. In Itea zijn we om 10.00 vertrokken. In de Golf van Itea was alles zeer rustig. Bij het verlaten van de golf kwamen we meteen in de witte golvenkammen. Flink golven van zo'n anderhalve à twee meter schuin van achteren. Alleen de genua en natuurlijk de motor. Een flink rollend schip. Het roer steekt even diep als de kiel dus uit het roer lopen was geen probleem. De kleine meisjes werden misselijk. Even later had Evangelia het niet meer. De meisjes konden het in de kajuit niet meer houden. Evangelia had gelukkig een grote Lidl-tas voor alles wat ze teveel had. Jorgos, Lela, Lina en ik genoten. Wat een golvengeweld en wat een schip. Jorgos had het roer stevig in handen. Het ging perfect. Brekende golven op pakafstand. Aanvankelijk zat ik op het voordek. Regelmatig kletsnat. Mijn voet tegen een plank. Vaak had ik het idee dat ik bijna rechtop stond. Heel goed vasthouden. Ineens onrust in mijn lijf: mijn camera ligt in de kajuit op tafel. Misschien vliegt deze nu wel door de kajuit. Snel naar achteren geklauterd. Goed vasthouden is natuurlijk een must. In de kajuit was het een complete kermisattractie. Tot mijn grote vreugde lag de camera rustig in een plooi van de bank geklemd. Terug naar buiten. Evangelia maakte een

bittere tijd door. De servetjes waren voor haar van levensbelang. Ik was in de kajuit toen er geroepen werd om pincettes (servetten). De hilariteit was groot toen ik met de hele voorraad aan kwam zetten. Alexandra ademde diep in en uit. Ze was toch wel bang. Ondertussen voorzag ik Jorgos van de juiste informatie. Op de kaart kijken naar de juiste route. Mijn GPS gaf de juiste snelheid en mijn verrekijker bewees ook goede diensten. Helaas geen waypoint van de bestemming ingevoerd. Na aankomst even in de zee afkoelen. Daarna aan tafel. Ditmaal in een taverna. Het nodige besteld en het bier vloeide rijkelijk. Lekkere gavro's op mijn bord, heerlijke gebakken aubergines overlangs gesneden. Na de overdadige maaltijd weer naar het strand. Andikira is een erg leuk plaatsje. Een klein haventje met een prachtig nieuw vuurtorentje. Heel idyllisch. In het torentje was beneden een nautische fototentoonstelling. De eerste reactie bij het zien van een prent van Odysseus gebonden aan de mast was: O Gijs! Ik had namelijk vooraf aan de reis een tekst met foto's gestuurd. Ik kon de uitnodiging van mijn Griekse Sirenes niet weerstaan. Op een Italiaans jacht nog geholpen met een vastgelopen grootzeil. Dit was gisteren tijdens het slechte weer kapot gescheurd.

Zaterdag
Bestemming Ag. Saranda

Het paradijs. We zijn weer met zijn zessen. Nikos kwam steeds met de auto en is naar huis met Alkisti en Evangelia. Na het avontuur van gisteren houdt ze het voor gezien. Het zou wel eens haar laatste zeiltocht kunnen zijn.

We zitten in een prachtig klein dorpje. En mooie tocht ging eraan vooraf:

Vanmorgen bij de Italiaanse boot geïnformeerd naar het weer. De lady kwam eerst bij ons voor een URL. Helaas geen info terug.

Bij boten geldt toch wel groot, groter, ... De 36 ft boot Niritis van Jorgos heeft een ruime kajuit met een complete keuken met ijskastje, een apart badkamertje en drie hutten. Niets vergeleken met de 53 ft boot van de burens. Soms kan het niet op.

Bij het verlaten van de baai bleek de wind uit het ... westen te komen. De bestemming lag dus in het oosten. De gennaker gezet maar al snel bleek het zinloos. Te weinig wind. Wel flinke golven. Nu was het mijn beurt; aan het roer. Een groot gedeelte van de tocht van 26 nm. Steeds tegendruk geven. Het diepstekende roer voelt heel veilig aan. De vraag is: waar ligt Saranda? Steeds zoeken met de verrekijker. We hadden het toch al moeten zien? De GPS bracht weer uitkomst. De coördinaten op de kaart ingetekend. We bleken nog net voor de baai te zitten. Nog een flauwe helling verder zagen we het lieflijke dorpje. Wederom met de verrekijker de haven zoeken. Geen masten te zien. Zou het diep genoeg zijn? Jorgos heeft te weinig info aan boord. O capitana, ena faros. Kapitein, een vuurtoren. De haven leek vol maar enkele vissers wenkten ons te komen. Er was nog plaats. Alles opgeruimd, even zwemmen en op een terrasje aan de ouzo. Terug naar de boot; Lela had spaghetti met mosselen klaargemaakt. Een probleem; het laatste restje rode wijn werd soldaat gemaakt: de wijn is op! Tenminste de voorraad op de boot. De dames naar het strand, Jorgos sliep en ik zat heerlijk onder de dektent mijn verhaaltje schrijven. Helaas is het al zaterdag. Op de kade tussen de Griekse

jongeren gezeten. Fietsen, een vechtpartijtje, de gewone gang van zaken.

Een wandeling en een terrasje. Jorgos heeft nog geen tijd. Hij had Nikos gebeld om te vragen wat internet voor een voorspelling gaf. Hij had af flink afgegeven op internet want de voorspelling van Beaufort 2 bleek 6 te zijn. Maar toch ... De voorspelling was dat het die nacht Beaufort 7/8 zou zijn. Jorgos had het niet meer. De nacht van de "duizend" lijntjes. De dames bleven er om lachen. "Julie hebben de verantwoording niet". Jorgos vroeg steeds wat ik van de lijnen vond. Ik had het idee dat het dik in orde was. "Ja, maar de fender bij het anker zou de kade kunnen raken." Daar is hij toch voor.

Afgesproken dat we 's morgens vroeg zouden vertrekken. We steken de golf over wanneer de maestro weer waait. Wanneer we de vourias, de oostenwind hebben, dan gaan we terug naar Egion.

Alvast de coördinaten van Kiato in de GPS als waypoint ingevoerd. Mijn kennis over havens kwam weer van pas. In 2000 hebben we met Nefeli in de haven van Kiato gelegen.

De oversteek is bijna 15 nm.

Zondag.

Bij het vertrek om 7.48 uur helaas één van de "duizend" lijnen vergeten. De boot meteen scheef. Snel deze landvast losgemaakt. De laatste tocht leverde geen problemen op. Lekker schommelend naar de overkant van de Golf. In de kajuit blijft het goed vasthouden. Jorgos had de autopilot weer ingeschakeld. Mijn GPS gaf een iets afwijkende koers aan. De pilot iets bijgesteld. Lela maakte beneden in de kajuit heerlijke boterhammen. Met de verrekijker weer zoeken naar de haveningang. Ineens riep Anastasia: "Kita, pola delfini!" (Kijk veel dolfijnen) Drie groepen dolfijnen zagen we in totaal. Toch weer heel moeilijk om te fotograferen. De digitale camera heeft een vertraging en dat is nu toch wel vervelend. We kwamen iets ten westen van de havenmuur uit. Wanneer je de coördinaten met de hand invoert, dan is het natuurlijk iets onnauwkeuriger. Nikos stond al op de kade te wachten. Wat een portservice! Jorgos en Lela bleven in Kiato achter. De wind kwam weer uit de verkeerde hoek.

Dinsdag 15 augustus

Alweer aan de vliegtuigmaaltijd. Wat ging het snel! Zojuist hebben Lina en Nikos me naar het vliegveld Eleftherios Venezelios gebracht. Het nieuwe vliegveld van Athene. Wederom afscheid van vrienden. Vanmorgen nog bij Jorgos. Gelachen om het "ongeluk" van Jorgos gisterenmorgen aan boord van de Niritis in de haven van Kiato. Hij was van plan om om 6.00 uur te vertrekken. Koffie gemaakt en het daarbij noodzakelijke water klaargezet. De koffie was geen probleem maar het water bleek raki te zijn. Een paar flinke slokken op de nuchtere maag deden hem geen goed op de vroege ochtend. Een duurde een uur voordat hij ergens koud water kon kopen; bijna alles was nog gesloten. Aanvankelijk had hij een rustige tocht naar Egion. Het laatste gedeelte van de tocht zette de maestro flink door. De boot kwam weer veilig terug in de thuishaven Egion

